

Sustukça Konuşan Zaman

— *ercaga* · 03 Ağustos 2017

Görülmedik bir meskendir, hayallerimizde gezinen hulyalar

Gizli bir şayiadır, bileklerimizde gezdirdiğimiz gurur

Gizli bir peyamdır, zamansız kapanan kapılardan bize gösteriler kusur

Gökyüzünde salınan bir kuştur anılar, yaşantıları gölgesinde durdurur

Yeryüzünde akşamları yaşayan bir beldedir durduğumuz yer, başımızdan esen rüzgarlar

Yeryüzüne ihanet edenlerin türküleri değildir şiirler, yıldızlardan yansıyan tılsımlar

Renk cümbüşü içinde zamansız kapanan kapılardan fırlayan karanlıklar

Rihtimlerden inen insanların ellerinden gülümsüyor sustukça konuşan zaman

Ruhtlardan ruhlara dolaşan bir sis gibi insanın düşleri, keşmekeş sokaklara verir aman

Resimlerden ruhlara dolan bir mavilik gibi, sustukça saniyelerle konuşur zaman

Sessizlikten taşan bir heyula gibi, kaskatı durdukça hiddetleniyor yâran

Sessizlikten atılan bir taş gibi, kanıyor dermanı geciktikçe yaran

Seslerden çağıldayan bir nehir akıyor yüzünden, tüm dertlerden seni alan

Siluetlerden süreklenen Monet'in resmi gibi renkler arasında sustukça konuşan zaman

Serserilerin elinde çığlık çığığa ağlayan bir kadın gibi ismi bile bilinmeden

Boşluğun zemininde yalpalanan bir andır, sustukça konuşan zaman